

gelse først kunde tilstaaes ved Andragendernes Indgivelse, blive ubillig, saa skal jeg dog dertil bemærke, at selve Forholdene kunde jo forandre sig, og meget hyppigt have de forandret sig imellem det første, andet og tredje Andragendes Indgivelse. Jeg benytter denne Bemærkning for at faae Beilighed til at gjøre opmærksom paa, at man paa ingen Maade er berettiget til den Slutning, at der, naar en Invalid faar sit tredje Andragende bevilget, skulde være gjort ham Uret fra Administrationens Side den Gang, det andet og første Andragende blev afflaet. Man maa jo huske paa, at foruden Kausalforbindelse imellem den nuværende Videlse og Krigstjenesten kommer jo ogsaa Erhvervsudygtigheden i Betragtning, og at det meget hyppigt er Tilfældet, at man ved tredje Andragende erkjender, at Erhvervsudygtigheden nu er indtraadt, medens man paa ingen Maade har erkjendt det, da første og andet Andragende kom frem. Jeg tror altsaa paa ingen Maade, at man kan gaa ud fra, at det, naar tredje Andragende eller de, der fremkomme efter det tredje, giver Invalidforsørgelse, har været Uret, at Andrageren ikke fik Forsørgelsen udbetalt fra den Tid af, da det første Andragende kom ind.

Schiøtz: Jeg mente før, at fri Proces og fri Sagfører skulde gives i alle Tilfælde, hvor Invalidforsørgelse blev ansat. Det er det, jeg anser for ønskeligt og tror ikke, at Antallet af de Sager derfor vil blive større, end det er nu. Den ærede Ministers Formening om, at Sagerens Antal vil blive stort, hviler jo paa Forudsætning om, at Afslagenes Mængde er stor. Men er Afslagenes Mængde stor, hvorledes hænger det saa sammen med den Liberalitet, som jo flere ærede Talere her i Salen have rost Administrationen for ved Tilskjendelsen af Invalidforsørgelsen? Der er en Modsigelse tilstede mellem disse to Ting. Endvidere udtalte jo den ærede Minister, at fri Proces blev meddelte i de allerfleste Tilfælde, hvor Invalidforsørgelsen blev nægtet; men naar det er Tilfældet, kan jeg ikke se, at der vil blive saa mange flere Sager. Hvorledes kunde der komme saa mange flere Sager, fordi det ikke længere var afhængigt af Amtmandens Forgodtbefindende, men blev gjort til Bedkommendes lovbestemte Ret. Det

kan jeg som sagt ikke indse. Jeg vil anbefale det Udvalg, som faar med denne Sag at gjøre, saavidt det er muligt, at fastholde, at fri Proces meddeles i alle Tilfælde, hvor Invalidforsørgelsen antages.

Finansministeren (Estrup): Det er saa langt fra, at der er nogen Modsigelse imellem, at der udøves Liberalitet i Bedømmelsen af Tilfældene, og at Andragender ikke desmindre afflaas i stor Mængde, at Erfaringen netop har viist, at i samme Maal som Liberalitet i større Grad har gjort sig gjældende ved Bedømmelsen, i samme Maal indstrømme Andragender og temerære Andragender, som selvfølgelig maa føre til Afslag.

Sagt: Jeg tror ikke, at det vil være til Fordel for Invalidesagen eller for den rigtige Behandling af dette for os Me sympathetiske Spørgsmaal, om det blev gjort til en slagen Landevei, at det var gennem Processer, at Invaliderne skulle vinde deres Ret. Det er givet, at det, som ved en Proces kan have den største Indflydelse paa Sagens Udfald, langfra altid vil have det, naar det er henlagt under Invalidbestyrelsen og dens ene rette Autoritet, thi der gives virkelig ogsaa Simulanter mellem Invaliderne ligesom i andre Forhold, og mange Gange kan man have en stærk og næsten fuld Overbevisning om en Invalids moralste Berettigelse til at faae Invalidforsørgelse, uden at man dog er i Stand til at paavise saadanne Fakta, hvorpaa der kan begrundes en virkelig juridisk Ret dertil. Jeg tror derfor, at denne Sag vil være bedst tjent med, at der gives Administrationen eller Invalidbestyrelsen saa fri Hænder som mulig til at tilstaa Invalidunderstøttelse i Betragtning af alle foreliggende Omstændigheder, som synes at tale derfor, uden at være bundet til denne Kausalforbindelse mellem Invalidens Tilstand og den Paagjældendes Deltagelse i Krigen. — Det kan være Tilfældet, hvad jeg har haft Exempler paa uden for min egen Erfaring, at Folk, der ere blevne saarede i Krigen og ogsaa en Tid har været Invalid, senere ere blevne fuldstændig helbredte for denne Invaliditet, og efter at Alderens Svækkelse og andre Sygdomstilsælde ere indtrufne, ere de blevne i aller-